

Oglaši, pripisana itd.
tiskaju i računaju se na temelju
običnog cienika ili po dogovoru.

Novići za predbrojbu, oglaše itd.
tiskaju se napomnim ili pola-
ćicom pošt. štedionice u Beču
na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno oz-
načiti ime, prezime i najbližu
postu predbrojnici.

Tko list na vrijeđe ne primi,
neka to javi odpravniku u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poština, ako ne iz-
nosi „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 847-849.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare J. Krmptović i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 12)

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a ne slogu svoje pokvare“. Narodna poslovica

Izlazi svakog četvrtka o

podne.

Netiskani dijelovi se ne vraćaju
i podpisani ne tiskaju.
nefrankirani pi primaju.

Predplata za P. Starnom stoji
10 K. u oblicu, 1 na godinu
ili K. 5—, odn. K. 250 na
pol godine.

Izvan catinje više poština.
Plata i otužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zau-
stali zo h. koli u Puli, toli
izvazne iste.
Uredništvo i uprava nalazi se
u »Tiskari J. Krmptović i dr.
(Via Sissano), kamo neka se
naslovjuju sva pisma i pred-
plate.

Božić!

Slava na visinu Bogu i mir lju-
dem na zemlji, koji su dobre volje!

Taj andjeoski piev ori se preko
dvadeset stoljeća širom kršćanskog
sveta dozivajući narodom u pamet
uspomenu na dolazak Spasitelja sveta.
I za narodenja Isusovog vladao
je u rimskom carstvu prividan mir,
ali taj mir pomutila je iznenada
„Zvezda sa iziska“, koja se je
pokazala mudracem, koji se dadeo
na daleko putovanje, da se poklone
„novorodenomu kralju“.

Pisci i mudroznaci znali su iz
svetih knjiga, da će se pokazati na
dalekom izisku obećana „Zvezda“,
kao predteča Sina božjega. Isti kralj
Isud, komu se navratile mudraci sa
iziska, nebijaše iznenadjen pojmom
proročanske „Zvezde“, jer naloži
odmah svojim pismoznačencem, da
potraže u svetih knjigah mjesto, gdje
se je imao naroditi „kralj mira“. Ali dolazak „kralja mira“ uzbunio
je kralja, koji se je pobojao za svoju
vlast, jer ga proroci opisale kano
silnog vladara, kao kralja kraljeva.
Nu taj silni kralj imao je ugledati
svjetlo božje u neznačnom gradiću
Bellehemu, u sivočašnoj pastir-
skoj štanci. „Zvezda sa iziska“
povede mudrace u Bellehem, zaustavlja
se nad štalicom, u koju unidje po-
božni putnici, da se poklone obeća-
nom „kralju“. Sa nebeskili visina
zapjevaće andjeli: „Slava na visinu
Bogu i mir ljudem, koji su dobre
volje!“

Božji poslanici naviestiše naro-
dom narodenje Kristovo pjesmom,
koja odjekuje i danas u svih hramo-
vih kršćanskog sveta. Oni zapjevaše
pri Svevišnjemu slavu i sazivaše
mir ljudem na zemlji, koji su dobre
volje.

PODLISTAK.

Nešto iz starog Vrbnika.

Prevrćuć jednoga dana stare i prasne
hartije u jednom arhivu jednog starinskog važnosti. Pa makar mi se i zamjeri za
grada, nainjerim se na jedan stari, od to, ja sam ipak uzeo novi način hrvatskog
miševa napola ogledani svezak, koji mi govora i pisaju, jer u pisušima sam često
oduzme svu pozornost i staden ga pre-
listavati. Mene je zanimalo, a možda će rieći pominjane sa vrbničkim govorom, a
jos kogo, tim više, što ovi spisi, poslike tako rekol, glavne stvari to ipak ne mjenja.
vrbničkog statuta, radi svoje starine i Ova „knjiga od urdin“, sprijateljimo se s
originalnosti zasluzuju, da se na čisto stave
i obielodane. Požalitil mora svakako skupa
s menom, što su na ovim hartijama mi-
ševi izgrizli imo autorka ili prepisača
i sponzora, ukrasili sličnoga, a glavno je za
godine, koje su pisane, dapače nemaju ni
naslova jer sli takodjer početni list. U
koliko sam mogao razabrati po sadržaju,
spisi su moralni nositi ime: „Knjiga od
urdin iliši zapovidi staroslavnoga grada
Vrbnika“, ili ako nije baš tak, bit će
svakako stegod sličnoga, a glavno je za
nas, što je u njima napisano, le za na-
slov nisam ni ju tro mnogo glave, a tako
uživaju naše občine, a koju znade obra-

I doistu imadu narodi, slaveći
spomen-blagdan narodenja Spasite-
ljeva, razloga, da mu se vesele, jer
je blagdan sveobčeg mira i me-
đusobne ljubavi. O tom veličanstve-
nom blagdanu svega kršćanstva mora
da se napuni svačije srce iskrenim
veseljem, nemopućenim nirom. Do-
laskom bo Spasiteljevin sinulo je
narodom sjajuo sunce istine i prava,
koje je raspršilo tmine neznanja i
razkinulo lance robstva.

Otač naš nebeski smilovalo se
je griešnom svetu poslav mu svoga
Sina, da ga oslobodi od smrti vječne.
I on je došao na zemlju kao Bog-
čovjek podvrgav se svojevrsnoj naj-
strnjačnijim mukam i najgroznejšoj smrti,
da ublaži srčnu božju i da nas rieši
vječnog robstva. Uspomeni tog veli-
čanstvenog dolaska Sina božjega ra-
duju se narodi punim pravom pje-
vajući slavu Otcu Stvoritelju i Sinu
Odkupitelju.

Naš narod — osobito u Istri —
neima baš ljetos razloga da se od
srđca veseli, jer nesamo, što ga biju-
svakojake elementarne nevolje, on
čami sirota još uvek većinom u tmin-
i neznanstvu, on još uvek nemože do
svog prava ni u crkvi, ni u školi,
ni u javnih uredih; s njim postupaju
još uvek i crkvene i svjetske oblasti
kano da nije stvoren na sliku i pri-
liku božju, kano da je bezpravan,
kano da mu je sudjeleno, da vječno
služi i robuje. Ali on nezadava, on
se čvrsto opire hezdušnim nasihičkom,
on se nuda končanoj pobjadi, jer
nije izgubio nikada vjere u Onoga,
koji je najvećima volio uboge i siroke,
tlačene i zanemarene. On će i sadu
povodom veličajnih božićnih blagdana
za časak zaboraviti na svoju bieldu
i nevolju i nevolju, te će kršćanskom samoza-
tajom oprostiti onim, koji ga dano-
mice na muke razapinju.

U hramovili našeg naroda od
neće mislim ni drugi. Upozorujem još čita-
telje, da nisam pridržao stari jezik hrvatski,
kojim su ta pisma pisana, te time možda
oduzeo pismima sva arheološku vrijednost
i njihovu, a da ni nespominjem historičku
hrtiju, a da ni učinjam historičku
važnost. Pa makar mi se i zamjeri za
grada, nainjerim se na jedan stari, od to, ja sam ipak uzeo novi način hrvatskog
miševa napola ogledani svezak, koji mi govora i pisaju, jer u pisušima sam često
oduzme svu pozornost i staden ga pre-
listavati. Mene je zanimalo, a možda će rieći pominjane sa vrbničkim govorom, a
jos kogo, tim više, što ovi spisi, poslike tako rekol, glavne stvari to ipak ne mjenja.
vrbničkog statuta, radi svoje starine i Ova „knjiga od urdin“, sprijateljimo se s
originalnosti zasluzuju, da se na čisto stave
i obielodane. Požalitil mora svakako skupa
s menom, što su na ovim hartijama mi-
ševi izgrizli imo autorka ili prepisača
i sponzora, ukrasili sličnoga, a glavno je za
godine, koje su pisane, dapače nemaju ni
naslova jer sli takodjer početni list. U
koliko sam mogao razabrati po sadržaju,
spisi su moralni nositi ime: „Knjiga od
urdin iliši zapovidi staroslavnoga grada
Vrbnika“, ili ako nije baš tak, bit će
svakako stegod sličnoga, a glavno je za
nas, što je u njima napisano, le za na-

jeknuti će ovih dana andjeoski piev:
Mif onim, koji su dobre volje, ako
prem se znoje i muči; mir onim,
koji nedužno trpe, koji se bore za
pravo, koji su proganjani i pedep-
sani, premda nedužni.

Naš hrvatski narod u Istri,
premda neuk i siromašan, neima
ipak razloga, da zdvaja za svoju bu-
dućnost. Ako i polagano, on se ipak
budi, osvjećuje i traži svoja prava.
Ta on već znade, da nije sam, da
nije osamljen na svetu, da ima braće
na milijune, koji s njim iskreno čule
i saučestuju bratski s njim u muci
i nevolji njegovoj. Ova braća mu i
pomažu zborom i tvorom, nastojeći
iskreno, da se rieši tudišta robstva,
da se osvoji na vlastile noge, da bude
svoj na svom.

Radi toga valja i njemu, da za-
suće visoko rukave, da se podnje sve
to zivljnjem poslovanju na svakom
polju ljudskog znanja i umjeća. Samo
rad, požrtvovan, neschićan i pošten
uzdržaje i spašava pojedinca,
družine i narode.

Radimo dakle svi, ustrajno, po-
žrtvovno i neschićno oko gradnje na-
rodne zgrade, pa da uzmognemo u
njoj što prije i što svećanje proslavi-
titi, slobodni i ujedinjeni, veličanst-
venstvu uspomenu na porodjenje Kri-
sta-Spasitelja! U to ime, hrvatski na-
rade: bio Ti čestit Božić!

Istarski sabor.

U Kopru, 27. oktobra 1904.

XIII. sjednica. (Nastavak)

Podpisani, izloživ rečeno i ulvrdjujuće:
da je presvj. g. predsjednik sa svojim
mukom ad 1.) i sa svojom opazkom ad 2.)
povrijedio §. 20., stavak 3. „pravilnika o
razpravi poslova pokrajinskoga sabora Istre“,
pošto su tu kaže, da interpelovani — u

ovom slučaju predsjednik sabora — može
odgovorili odmah ili si pridržati odgovor
za koju drugu sjednicu ili navesli razloga
da nije dužan odgovoriti;

da je isti g. predsjednik svojom izja-
vom i svojim postupkom ad 6) povrijedio
§. 41. rečenoga pravilnika, u kojem se
izrično ustanovljuje, da se u zaštitniku
imade među ostalim utvrditi sve pred-
loga u točnom sadržaju i sa imenom pred-
logatelja;

da je isti g. predsjednik sa svojom iz-
javom ad 3.) 4.) i 5) povrijedio k li § 33.
stavak 3. istog pravilnika, u kojem se iz-
rično kaže, da se promjene i dodaci mogu
predati prije nego li svrši podrobitna rus-
prava i da se ih ima, ako su podupruti od
trojice zastupnika dotični predlozi zast.
dra. Legionje i Mandića bili su postavljeni
u imi svih sab. članova manjine — obu-
hvaliti u toj razpravi, toli članak 19. te-
melnjog drž. zakona od 21. decembra 1867.
D. Z. L. broj 142., kojim je svim naro-
dimu, dakako i njihovim zastupnicima,
dano pravo porabe njihovog jezika, i me-
tnu se u očitu protimbu sa prethodnim
odlukama od 14. septembra 1895. (procilana u
sab. sjednici 23. februara 1895. u Puli),
kojim bi jihalu zaključi većine sabora od
14. januara 1895. i 10. februara 1898. ti-
čući se dodatka k § u 13. pravilnika gla-
sećeg, da je razpravni jezik saborskih
poslova talijanski i da se interpelacije i predlozi ne mogu
postaviti nego u tom jeziku pro-
glasiši kao nevaljani i kao oni, koji ne
mogu stupiti u krijepest;

da je isti g. predsjednik sa svim svo-
jim rečenim postupkom onemogućio vr-
senje §-a 42. saborskog pravilnika, po
kojem bi stenografski izvještaji morali sa-
državati potpuno izloženje svega, što se je
reklo ili učinilo u sjednicama, kao i vr-
senje §-a 40. zem. pravilnika za Istru, po
kojem bi se imalo Njeg. Veličanstvo točno
i podpuno izvještili o saborskem djelovanju:

svršava uvod i počinju uđini. — Uđin
I.: — Jednoga liepoga dana, da li u jutro
ili u podne, ne sjećamo se više, ptiće u
Vrbniku „befehl“ — zapovjed „a pubblica
konozena“, da ljudi ne smiju viši jašiti
ni koze ni krave, ni oči ni vola, ni mleca
ni konja, ako ne do „Pokloničea“. Zašto?
Jer da je neki na oslu tako neglo na
verskokec“ prosao uzbrdice pred „sv.
Anton“ na placu, da je brižno živo na
placi nasred kola poskliznuto, palo i zba-
cilo konjanika, pardon „osalnika“ i prehilo
noge! — Uđin II.: — Osrene — koga
dana pak, tvede glave kô što jesmo, ne-
znamo ni jutra ni većeri, — proglaš na
narod i u gradu i p. sv. Ruski i Ga-
rcici, da svi oni gospodari i negospodari,
išnoma svi, koji voze kola u grad, bila
ona kreala psenice, vina ili kukuruz, ili
pak prazna, da čim nastane „zahoj“ ili
kada je oblačno, onda nema „zahoj“, ili
kada brodi i vatori spuste bandiru, da mo-
raju držati na vozovima svjetlijike (ferale)
ili barem hodeći uz voz jednu tukovu
u ruci nositi. Zašto? Izpostavilo se je

da je isti g. predsjednik sabora kao i svi članovi istog položio svečano obećanje vjernosti i pokornosti Cesaru i ispunjavanje svojih dužnosti;

i da se g. predsjednik kod svoga postupka poziva na praksu i zove taj svoj postupak „običajno pravo“ (u sjednici od 25. oktobra t. g.), čim pak ne bi imali niti mogli biti postavljeni izvan krijepti temeljni državni niti drugi zakoni, kao niti odluke Njeg. Veličanstva cesara i kralja;

postavljaju, pozivom na § 20 stavak 1. pravilnika o razpravama poslova pokrajinskog sabora Istre, na presvj. g. predsjednika istoga sabora slijedeći upit:

Kako presvj. g. predsjednik pokrajinskog sabora Istre stavlja u sklad svoje izjave i svoj postupak, prije izložen, u sjednicama 21. septembra, 1., 21., 22. i 25. oktobra 1904. po kojem, budi ne odgovara na upite nanj upravljene, budi zali, što ne može na njie odgovoriti, jer ne pozna jezika, u kojima su postavljeni, po kojem daje glasovati o stvarima, za koje ne treba nikakva glasovanja, jer su već u pravilniku izrično ustanovljeni, a nasuprot ne da glasovati o predlozima, postavljenim tečajem rasprave i izjavlja, da ne ima vremena dati ih prevesti u tal. jezik raspravnog sabora, kao da je taj jezik jedini raspravni u saboru, kako stavlja u sklad te svoje izjave i taj svoj postupak sa „pravilnikom o raspravi poslova pokrajinskog sabora Istre“ §. 20. stavak 3., §. 41., §. 33., §. 42., sa „zemalj. pravilnikom za Istru“, §. 40., sa temeljnim drž. zakonom od 21. decembra 1867. D. Z. L. br. 142., čl. 19., sa previšnjom odlukom od 14. septembra 1895. i 17. februara 1898., te sa svojim svečanim obećanjem položenim u sab. sjednici dne 3. jula 1902. u Kopru?

U Kopru, 26. oktobra 1904.
Spindić, v. r. — Andrijeć, v. r. — Kozulić, v. r. — Dr. Laginja, v. r. — Kompire, v. r. — Mandić v. r. — Dr. Stanger, v. r. — Dr. M. Trinajstić, v. r. — Dr. D. Trinajstić, v. r.

(Interpelacija bila je pročitana u tal. prevodu.)

Odgovor predsjednika na interpelaciju zast. Spinđića.

Na interpelaciju pošt. Spinđića i drugova častim se odgovoriti kako slijedi:

Neupuštanju se s pošt. Spinđićem i drugovima u polemiku koju bi bila suvišna, jer bijahu svi razlozi od njih navedeni u pitanju razpravnog jezika poslova u saboru u ovoj visokoj kući ponovno poljheni, izjavljum, da si ja za moj postupak u slučajevim navedenih od postovane gospode interpelanata čutim savjest potpuno mirnom, jer držim stalno, da taj postupak nestoji u nikakvom neiskluču sa ustavom pravilnika, statuta navedenoga u interpelaciji, a niti sa temeljnim državnim zakonima.*

(Glasovi većino: Bravo!)

naime, da su nekad u starinsko vrijeme za jedne burne, tmurne i maglovite noći, dva volovima upregnuta — jer u Vrbniku naime nije običaj upregnuti konje u kola — voza tako naglo cestom jurila i volovi se u čelo sudarili i rogovi im se zapleli, a da se radi gude magle nisu opazili, a radi gladkih cesta i radi toga što su imali tada kola gromom obložena nisu se mogli čuti. A sa kočijasi što se dogodilo? Da su se „zvernuli“ u goru kopili va četvoricu*. — Urdin III: — U neka stara i blažena, žalobože već davno zaboravljena vrijeme (a i „berakos“ bi rekao netko), običavali su ljudi, kako to vrbinčki statut spominje, svoje živo od maloga i veloga noža spulati u t. zv. „puta“ ili skonabljiti dva ili više živa u t. z. konabije, da ne skaču preko plota ili gromache, kako čete, u škodu. Ako bi se pak kojo blago pokazalo malko odviše „zvihreno“ ili „hrlo“, tada bi tomu živinčetu dodali još i „klat“. Bi reč, da je živo potelo progledavati i onako poprije gledati tu „staru modu“, jednom riječju živad se uzagonila, reko bi Vlai,

Zašto se netiska list zemaljskih zakona za Primorje u hrvatskom jeziku?

Zast. dr. M. Trinajstić upravi na c. kr. vladu slijedeći interpelaciju:

Opelovanu putu bilo je u ovoj visokoj kući sa strane manjine prigodom raznih proračunskih razprava iztaknuta potreba i pravednost, da se zemaljski zakoni i naredbe tiskaju u listu zemaljskih zakona i naredaba za Primorje također u hrvatskom jeziku.

Na odnosne zahtjeve i predloge se uvič odgovaralo, da to nije posao ni sabora ni pokrajine, nego vlade.

Obziron na to i obziron, da potreba hrvatskog izdanja zakona i naredaba postaje sve veća, uslobodjuju se potpisani uviči visoku c. kr. vladu:

1. Hoće li kada ona odrediti shodnu, da se list zemaljskih zakona i naredaba za Primorje tisku također u hrvatskom prevodu.

2. Ako ne će, zašto ne će?

Dr. M. Trinajstić, — Dr. A. Stanger, — S. Kv. Kozulić, — Spinđić, — Andrijeć, — Mandić, — Dr. D. Trinajstić, — Kompare, — Dr. Laginja.

(Interpelacija pr. Vlai je samo u latinskom prevodu).

Zast. Zarotti pita c. kr. vladu zašto neuvredje bolju parobrodarsku svezu između Lošinja, Suska i Unija.

Statut zem. bolnice u Puli.

U ime polit. ekonomskog odbora izvješćuje zast. Vareton o novom temeljnog statutu zemaljske bolnice u Puli sa predlogom da se izpravi nekeju paragrafe (2., 3.)

U podrobnjoj razpravi progovori kod §. 7. i 8. zast. Laginja najprije hrvatski pak talijanski. On reče:

Visoki sabore! Imam čast izjaviti uime manjine s razloga navedenih u predložući razpravi, kad se radi o povećanju bolnice, te s razloga, što nam se kao drugoj narodnosti zemlje nedaje nikakvo sudjelovanje u upravi poslova pokrajine, da nemožemo glasovati za taj predlog, kako bi imale glasovati. Ali to našu stanovište nekrali nam, da nebi utjecali u razpravu kod pojedinih ustanova, da propovljamo, što bi svi morali popraviti, ili što možemo prilagoviti zajedno s vama, ostajući u ostalom na našem negativnom stanovištu.

Mislim, da je potrebno ustanoviti u §. 7., koji će po novom biti §. 8. da dušobrižnik za katoličku vjeroizpovijest bude poznavao dobro oboje jezika pokrajine, a to za to, da se predusretne svakim daljnjim rekrimiranjima i eventualnim pritužbama, da dotični dušobrižnik nepozna oboje jezika pokrajine i da nije u stanju ovršiti najpotrebitnije stvari svoje službe u hrvatskom jeziku, kao što sam to jur spomenuo o izpovidi.

Za to predlažem, da se rečima: „u

i dal se na „šćoper“. Premda u ona stara vremena još nisu plačali „flicchette“ svake subote, ipak se jedne tamne noći sastala u „Krasib“ na sedetu i velo i malo, te nakon dugog i zlog vječanja pod predsjedničtvom jednog sivog gospodina osla zaključile, da učine jednu ištanču, da se i njima ukine taj barbarski postupak, naime da oni neće podnosi više i i pūta, ni konabija, ni klat. Za ova proposta je najviše „batić“ predsjednik, samo što je još zapisničar, jedan mladi junac, zagovarao da se ukini i Šibe. Ove su pak brižne mučale — kot ovčine. I zbilja pravdu su dočili, jer sada se ne smiju više spučavati, ni skonabljati ni klatiti, to mi se, da ne bude veće „buzarije“, ima na mjestu uzeti i baciti u oganji vični. I tako je došlo do loga, da se sada živo klati kuda hoće, ako nje „vašekvestu“. — Čitamo u starim pismima i ovaj „urdin“ VII:

apposito curato, che dimorerà ton. te bijaše končno jednoglasno pri nell' ospedale“ douze reči: „il quale hvaćena.“

Končno prihvati većina u II. i III. čitanju Statut zem. bolnice u Puli.

Za razdoblju učiteljišta u Kopru.

U ime školskog odbora pita izvestitelj Vareton predsjednika, hoće li se zauzeti za to, da dobije sabor od vlade odgovor na jednoglasni zaključak o razdoblju učiteljišta u Kopru, a da se uzmogne razpraviti na vreme protačun zem. školske zadržke.

Predsjednik odgovara, da će o tom zahtjevu obavietiti cesarsku vladu.

Gradjevni red za Opatiju.

Zast. Vareton izvješćuje u ime političko-ekonomskog odbora o gradjevnom redu za Iječištinu okružje u Opatiji.

U glavnoj razpravi reče zast. Stanger: Visoki sabore! Važnost predmeta — premda sam osvjeđen, da će osnova biti prihvadena — nuka me, da kao načelnik občine, koja je izravno interesirana na stvari progovorim par riječi. (Zatim preporuči temeljitim i obširnim talijanskim govorom predloženu osnovu).

U podrobnoj razpravi sudjeluju zastupnici Cleva, Chersich i Campitelli.

Zatim je razprava kod §. 27. prekinuta te se je prešlo na čitanje predloga zast. Kompare i drugova, kojim se poziva c. kr. vlast, da poduzme shodne korake, da uprava c. kr. mornarice u Puli dobavlja potrebitu kolikoču vina za c. kr. mornaricu koliko je moguće neposredno od istarskih gospodarskih proizvoditelja.

Predlog će doći na dnevni red u jednoj od budućih sjednica.

Zatim zaključi predsjednik sjednicu i ureće buduću sutra u 9½ sati prije podne.

Pismo iz Zagreba.

Zagreb, 18. decembra 1904.

Čudno nam je g. urednič, da neimajući še glasova iz naše priestolnice, posto imade ovdje više Vaših zemljaka, koji posjećuju naše svećušište*, te bi Vas

mogli svako mrlo izvestili o svim važnijim dogadjajima u našem središtu. Želeći, da ih ovim potaknem na njihovu rodoljubnu dužnost, pišem Vam danas ja kao iskreni prijatelj Istre — i to o proslavi 70.-godišnjice našega slavnog glazbenika i pisanca Frana Kuhača, koji se i sada radi sjeća onih krasnih dana, što ih je proboravio u Istri prije 20 godina, sakupljuje kao brižna pčelica i tamo naše nadrone popjevke.

Sedi naš glazbenik potrošio je, što neće suho i sirovo, sakupljajući širom hrvatskih zemalja narodne popjevke, koje je izdao u više knjiga i o kojima je napisano mnogoč učenih djela, brošura i člancaka. Ali taj silni trud i ogromni trošak nije mu donio zaslужenu plodu, jer se nalazi danas u velikoj starosti, nemotan i istočen, skoro bez novčanih sredstava. Sakupilo se je dodatek za njega u zadnje doba nešto preko 6.000 kruna, ali što je to napram njegovom trudu i potrošku i napram njegovim neizmjernim zaslugam za narodnu našu glazbenu umjetnost.

Da mu se narod bar ičini oduži predloži njegovi prijatelji i štovatelji ovdje dne 15. o. m. proslavu njegove 70.-godisnjice uz sudjelovanje glazbenih krugova i našeg najdoljnog gradjanstva.

U predvečer proslave priredila su ovdjusna pjevačka družila „Merkur“, „Sloga“ i „Slaboda“ pred svećevim stanom sjajnoj serenadi, kod koje zapjevaju tri krasna zbori i to: „Hrvatsko-Frakopauk“, „More adriatiko“ i „Bog i Hrvati“. Svečara pozdravio je odusevljeno predsjednik „Slabode“ g. Kornicer, kojemu se je g. Kuhač u kratko, ali srdačno zahvalio.

Slijedećeg dana bila je u glazbenom zavodu svećaru na čest pjevačka zabava, a zatim je slijedilo čestitljane. U

* Imaju valjda ozbiljnijeg posla! — Op. Ur.

Nastavak u prilogu.

prostorijah glazbenog zavoda sastalo se je birano občinovo iz grada i iz vana. Sastalo se taj sve, što se bavi knjigom, glazbom ili umjetnošću, da izkoču počast velezaslužnom mužu. Kad je stupio u dvoranu sedi starac, pozdravio ga je občinstvo burnim i dugotrajnim klicanjem: „Zivio Kuhač!

Zatim je pjevačko društvo „Kolo“ odjavljalo svečarevu krasnu pjesmu „Vir“ koja je izazvala buru odobravanja. Pjevala je nadalje i jedna gospodjica, ali meni se je osobito dopala krasna primorska popievka „Ljepa Mare papar pieve“ što ju odjjevao vrlo lijepo većnice glazbenog zavoda i veliko „Kolo“, po srienskim narodnim popievkama, odjavljano upravo majstorski od mužkog zbara: „Kola“.

Sav program sačinjavale su sa samo Kuhačeve pjesme, le se je svima odustavljeno pješkalo i auktoru klicalo.

Nakon tog slijedilo je čestitajuće od raznili doslovanstvenika, predsjednika društava, osobito pjevačkih i glazbenih.

Sedi starac zahvalio se je u kratko ali srdačno na svaku čestitku, zaledi što mu narušeno zdravlje nedaje kriposli, a da se zahvali onako, kako bi želio.

Svečaru stigao je velik broj pisanih i brzovavnih čestitaka iz svih hrvatskih zemalja, koje je on proputovao i u kojima je nabrojao neprocjenjivog glazbenog blaga. K tim iškinjem i zasljenim čestitkama pridružujemo se i mi moći Svečarstva, da nam uzdrži još dugo na život dnevnog i velezaslužnog Kuhača!

Rusko-japanski rat.

Tokio 20. Admiral Togo javlja o navalama na „Sebastopol“ slijedeće: Dne 15. je flotilji japanskih torpediniera pod zapovij. Otak napala „Sebastopol“. Jedna japanska torpiljarka je bila više puta pogodjena, te ubijen zapovjednik i 4 momka. Pošto se ladja nije mogla više slobodno kretati, pohrli joj druga u pomoć, ali je i ova bila pogodjena od ruskih granata, te morala uneti, preuzev od prve ljude, a nju pustiv, da potone. Bile su pogodjene još dvije jap. torpediniere, na kojima je bilo više ubijenih i ranjenih. U akciji dne 14. ov. nj. bilo je ubijenih Japanača 10, a ranjenih 14. Dne 15. se još jednom ponovila navalna, te su se mogle torpiljarke primaknuti „Sebastopolu“ i nekajim razaračima, opaliv više torpedo, koji su pogodili i eksplodirali. Mirtvili je bilo Japanača 3, a ranjenih 3.

Ova izvođa se u glavnom slazu sa drugim, već poznalim izvođenjima, te potvrđuju, da su ruske ladje u Port-Arturu nesposobne za bor, ali da ima još do 6 razarača čitavih.

Tokio 20. Javlja iz glavnog stana mandžurske vojske: Rusi su navalili na naše predstaze ali su bili odbijeni.

Petrograd 20. Kuropatkin je pred četama svečano uveo nova tri zapovjednika generala Gripenberga, Linjevića i Kaulbarsa na čelo odnosnih vojska.

Petrograd 20. (Službeno) Kuropatkin brzovavlja, da mu danas nije došao nikakav izjelost o sukobima. Jedan odio lovaca je u noći od 15. o. m. pošao na jednu uživinsku južnu od mjeseta Tantsitsaj, gdje obično po danu stoji japanska suraža, pak je podmetnou minu i zapalio. Vičjelo se za tim kako Japanci uzmakoše vukući sa sobom 8 mrtvih ili ranjenih drugova. Dnevno se podržaje među predstražama puškarenje.

Petrograd 20. Pukovnik Gettke izvješće o uređenju nove mandžur-

ske vojske, da će 16. zbor biti dne 10. siječnja sav na bojištu. 4. zbor biti će tamo koncem siječnja, a z. početkom ili sredinom veljače. Prva i druga armeja su u punom broju na bojištu, a svaka od triju vojska sastojati će od 5 zborova.

London 21. Novine donašaju potankosti o borbi prigodom zauzeća tvrdjice Tikkvinšan po Japancima. Prikazuju to kao većim uspjehom ili velikom pobjedom Japanaca. Junak dana da je bio stari general Samajima, koji je stupao na čelu četa, i da tako primjer riedke hrabrosti i prouzročio veliku pobjedu ondje, gdje se držalo da će biti propast Japanaca.

Tokio 21. Ladja stražarica „Asagiri“ ulhvatila je jučer engleski parobrod „King Arthur“ koji je htio pobjeći iz Port-Artura. Ovaj parobrod je bio donio živeža u Port-Artur. Na brodu je bilo ruskih pomorskih oficira, koji su isli da se ukreju na balističku flotu. Parobrod je odveden u Sasebo, dok sud o plienu ne odluči glede zabilježenja.

London 21. Iz Tokia brzovavlja da je križar „Sushima“ ulhvatilo parobrod „Nigutia“, na kojem su bijeli zapovjednik i momčad potopljenog turskog križara „Rostopnić“ pobjeđi u Vladivostoku.

Petrograd 21. Ruska brzovavna Agencija donaša iz Mukdena: Tunguzke hajdučke čete, pod zapovjedništvom japanskih oficira, koje su robile i plenile u dolini Liao, umanjile su se za dve trećine, jer se Japanci nisu držali sklopjenog ugovora.

Petrograd 21. Engleske novine donašaju lažne vesti, da su ruski oficiri, preobučeni u prosta odjeću, bijeli podmititi ribare iz Hulla. — Stoji pak to, da se engleska vlada i Japanci boje, da hulski ribari ne odkriju istinu na судu u Parizu, kako su bili naručeni od Japanača, da svojim brodovima zaštite Japanske torpedinice, koje su imale dignutu minama i torpedama baltičku flotu u zraku.

HRVATI,
kupujte svi papir za pušenje
Družbe sv. Cir. i Met.

Franina i Jurina.

Fr. Ča da je Jure tebe pital oni kapopovići Rovinju prije dijalimenta ako će se zamisliti talijanski ili hrvatski.

Jur. Je me pital da, pak sam mu rekao, ako ga dalmatinčki zajik više na talijanski da govoriti talijanski, ako ne, kako oče.

Fr. Ter on se je i zadnji put na čistom hrvatskom dijalimentu zanimal talijanski, mogao je i ov put.

Jur. Ja sam to tako i mislio, sumo mi je bilo kuriozo, zna me on pitu kako će govoriti, kad zna došće da nijedan od nas čistu obtuženiku ne zna talijanski.

Fr. To ti je Jure zato, zač on raporti piše ninski, s gospodom, da bude već gospodin, govoriti talijanski, a nas poslati kad god hrvatski.

Fr. Ča bis rekā Jurino, ki će bit budući podesata u Puli?

Jur. He, težko ti je brate zbral pravoga.

Niki kožu, da će bit vokat Baratun, drugi, da će bit nodar Bodul, treći, da će bit nodar Nime, četvrti, da će bit direktor od posla, pak sad zbiraj.

Fr. A koga bi stili naši šijori deligali?

Jur. Oni bi najvoljni onoga, ki ima punu i vaik odprtu torbu.

Fr. A ča će socijalisti?

Jur. Oni da moru i brez njega.

Fr. A naši vanjski kunci?

Jur. Njih nijedan nepita, samo da lipo plaćaju dionicale.

raju bez razloga ovom ili onom, kao da im je krivica počinjena. Upraviteljstvo škole pozna dobro prislike i potrebe pojedine djece, te je koliko ovo toliko i odbor gospodja slušno nastoja da pravedno pripomogne same siromašnoj djeci, jer to je svrha ovih Božićnjica. Ovo budi rečeno bez zamjere.

Pučke škole u Puli. Podajemo po ovdasnjem „Omnibusu“ jedan primjer o zaostalih školskih prilikah u našem gradu, a iz tog primjera neka si stvore naši cijenjeni čitatelji sud kako je po ostaloj Istri, gdje imada vlast u rukama naši tobožnji prijatelji i prosjetitelji:

Pula ima 36.000 stanovnika. Po poznatoj statistici imade oko 23.000 Talijana, 8.500 Slavena i 4.500 Niemaca. Školskih obvezanika ima u Puli 4200. Talijanske škole, kojih imade raznih vrsti, imade 2530 djece. Njemačke škole raznih vrsti, 1435 učenika. Po statističkom razmjeru morali bi Talijani imati 2750 školskih djece, Slaveni oko 1000, a Niemci oko 500. Međutim vidimo kako njemačke škole proguljase još skoro 1000 djece. Slaveni pak u Puli nemaju ni jedne škole ni jednoga razreda! Njihova (većinom hrvatska, a nešto i slovenska) djeca moraju polaziti talijanske i njemačke škole, jer družbina uključena škola u Šijan i ima tek 278 djece, većinom seoske. Eto ovakove su istarske školske prilike. Značajno je kako je tu jaka germanizacija. **Udovica utješena.**

Jučer smo u talijanskom dijelu našeg lista javili puku občine Pule, da je občina Pula, ostavši udovicom odkad ju je njezin hranitelj i branitelj Rizzi sirotu svu zaduženu i teško učvlijen: iznenada sa svom djeicom ostavio, dobila sedam tutora, koji će sada za nju skrbiti i braniti je od zla i neprijatelja... Hrvata, dok joj ne nadju novoga muža t. j. do novih občinskih izbora.

Ti njezini novi hranitelj i branitelj jesu: 1. Dr. Dinko Stanich, kao predsjednik, glava nove obitelji; 2. Jure Benussi, trgovac posjednik; 3. Vjekoslav Dejak; 4. Dragutin Frank, upravitelj poštanskog i brzovavnog ureda; 5. Petar Privilegio, obič. delegat fazanski; 6. Dr. Vilko Varetton, odvjetnik; 7. Sašo vitez Wilhelm, viši mornaricni mornaricu u miru. Svi ovi, izim našega Dinka i Vilka, povratise se opet u majčino krilo, da pod vodstvom nesudjenog očula i u društvu s „desetim“ braćom zacieli su rane i otvorene suze zaduženoj majci a izpunju praznine wertheimovih blagajnica.

Nu tješi se siroto majko, ima jošte na hiljade i hiljade djece, koji s tobom gojko plaču i tuže već godine i godine, ali na sve vapajo naše uvick se oglušiće i traća i diđi i stari svatovi nasi.

Kanfanar 21.

Veliko se je zlo dogodilo prošle noći ovđe kod nas. Izgorjala je do temelja „Villa Zalaznik“ vlasništvo istoimenih supruga. Gosp. Zalaznik je činovnik e. kr. pošte u Puli, a obitelj mu je stanovačio ovđe. Zgodno gradjenu palaču dizala se je posve blizu željezničke postaje i otvore se je prikazivala putnicima.

Težkom mutom spasili su nešto robe.

Ilošinjski kotar:

Iz Osoršćice mjeseca prosinca.

Došao je trbuhan za kruhom, da hrvatsku dječju odnarođuje i kad se je već obješo našega kralja, da nam nesmelano dajmo lekeći pokl. tj. se farizejski katočizmom. Hrvati, dobre dušice, gledali su loga arcikatolička nješkako čudno, dapače tobože najradikalniji svećenici iz okoliša natalili su, da mu „gode, talijanski, ako prenijem se je taj sladič jezik strašno po ustima lamao. Taj Tirolac učitelj Tonoli naučio se je upravo radi toga erkal u razne tobože katoličke talijanske novine, i veselio se, što su nesmelano njegovoj vjeri nici širili je medju pukom i tim porečevali

njegoru aureolu, a da mu nitko u javnosti nije odgovarao na njegove neistinе. Nu-kad smo u vidjeli, da je htio sa svojom depulacijom prevariti i Sv. Oca, i tini se još u javnosti ponesio, bilo je previše i za-nas budule, te smo na to upozorili javnost. Ali eto jada iznenada. Naučan nesmetano trčkari u razne tobožnje katoličke talijanske novine opakle ga kad se je našlo i medju timi tihimi otočani, koji su mu se usudili u javnosti predbaciti njegovu pre-varu. Sav je od jada pobjesniti i kao junak s abecinskim poljana počeo je u katoličkom „L Avvenire“ u broju 198 od 26 stude-noga t. g. iz zasjede, navaljivali na dopis-nike „Naše Sloga“ dajući im razne titule. Da ne bi pomislio, da smo se njegove žuti-prestasili poskakljati čemo ga malo bolje i odkriti njegovu arcikatoličku obrazinu. Blebeće o žabi, nazivlje nas, da smo zreli za ludnicu, jer smo se usudili odkriti njego-vu prevaru. Htio bi nas domaćine učiti, od kad obstoji kod nas glagoljica i tuma-čiti nam o istoj razne papinske odredbe. Kukavac! Neka pita, koliko je prošla godina, da je u Nerezinah prestala glagoljica? Kazal će mu prepoziti Bolmarčić u Krku. Ne njemu, jer on, koji je htio zavaravati svojom depulacijom Sv. Olca, nije toga dostopao, već javnosti stavljam ovo pi-tanje! Neka se javi onaj, koji može doku-zati, da se je ne posljednjih 30 godina, nego od kada je naš narod došao u ove strane ikada u župnoj crkvi sv. Jakova, Čunskoga i Šuska pjeva i la latinska misa. Kad se nije pjevala misa latinski, kako vrata (prosti mi Bože) se je dakle pjevalo, jer svaku nedjelju i zapovjedni svetak se obično misa pjeva. Za Unije ne kažemo ništa, jer je na to pitajuću odgovorio u Našoj Slogi i u Omnibusu bivši unjiski dušobrižnik. Зна-mo, da će reći papista od samoga pape i sada poskociti u franjevački konvenat, da dobije tamo razjašnjenja. Sto će jednik, fratrom naručuje tiroleske salame, pa je i pravo, da kod frataru sa svojom kole-gicom do dolaska zvezde danice uživa i fratarskom se kapljicom zaliva. U ernoj noći skoro do hjelega danka zvakači tirolesku salamu i pijuć fratarsko vino njima se lagle pojavitju nove ideje, kako će naš narod odnarođivati. A ti Stipe sviri. Nu prepo-ručili bi fratrom, da se obrate na drugu firmu za salame, jer učiteljica mora drugi dan trčati po mestu tražeći pirule od catra-me, da njoj odlučne, a jednoga Tonollia spopade po noći takav strah, da mora k sebi u sohu uzimati spavalni mladiće, pa se Nerezinci smiju, da s Tonollijem u kamari najljepši mladići spiju ha ha ha, hi-hi-hi... Pitamo istoga arcikatoličku arcipapistu, da li mu je možda poznato, tko je rovario proti tomu, da se blagoslov kipa Presv. Srca Isusova ovrši svečano pod vedrim nebom. Znamo, da se je do-tičnik pobojoao za Nerezinske glave, ali mu možemo kazati da su Nerezinske glave od djetinstva naučene na sunce i svako ne-vrieme. Buduć nas opet spopada buduška apatiju za pisanje, s toga za ovaj put za-vršujemo, dok nas arcipapista opet ne pro-budi.

Noćno slrasilo.

Krk 20.

Javljamo Vam neugodnu vies, da je naš narodni prvak, dični starac presvjetli dr. Dinko Vitezović težko obolio i opasno obzirom na dobu u kojoj jest.

Pozvani su brzjavno ticsnji rodjaci bo-lestnikovi i među kojima naši veli sebarski zastupnici dr. Mate i dr. Dinko Trinajstić, nečaci Vitezovićevi, jer im je majka njegova sesre. Bog mu pomoći!

Voleski kotar:

Volosko-Opatijski Sokol. Od tamo piše nam prijatelj mladog „Sokola“:

Naš Sokol, prema okolnostima, koje kod nas vladaju, ne može napredovati. Oni koji polaze marljivo, vježbaju ne po-skladno, tako, te bi svatko rekao, da naši sokolosi vježbaju već godinu dana. Željeti bi bilo, da okolišni mladići k našemu družtvu pristupe. Naš Sokol ima priličan broj članova podupirajućih. Utjemeljitelji,

koji su već podpunoma ili djelomično izplatili utjemeljiteljnu svotu od 50 K jesu sljedeći: Veleuč. g. dr. Ivan Početić, velcu-g. dr. Matko Trinajstić, g. Viktor Tomićić, g. Julij Miran, veleuč. g. dr. Niko Fabia-nić i veleuč. g. dr. Andrija Stanger. Čla-novi podupirajući koji su potpunoma ili djelomično izplatili svotu od 6 K jesu: g. Vinko Kinkelja ml. Rukavac, Jurković Al-bin Opatija, Rade pl. Matokino Opatija, Spinetić Dinko Frančići, Mavrovic Franjo Frančići, Kundić Milan Frančići.

Neka se u ove rođoljube ugledaju i mnogi drugi, i da oni pripomognu ovomu miladom, u ovim stranama jedinomu i po narodni život vrlo korismomu družtu, za stavliti se na čvrste noge, da bude moglo što bolje i uspiješnije razviti svoju djelatnost i odgovarati svojoj uvrišenoj svrzi.

Braćo Sokoli! Polazite marljivo vježbe i ne ćete se kujati. Ugledajte se u onog čeličnog brata Vjekoslava Šinčića iz Matulja, koji, akoprem udaljen pol satu od Voloskog, dodje na svaku vježbu, makar kakanovo se kaže, stricke pucalo. Takvih mla-dica bismo trebali. Vidi se, da on shvaća potpunoma svrhu i zadaču sokolstva. Ovo smo napisali, ne da ga livalimo, već da ga postavimo za uzor onim ustačnim čla-novinama, koji, akoprem stanuju u mjestu, ne dolaze na svaku vježbu. Valja ovdje polivaliti g. Antonu Jaronšku iz Opatije, koji, akoprem siromah, dao je za Sokol 10 K. Živio!

Bečki načelnik u Opatiji.

Poznati vodja protužidovske stranke bečki načelnik g. dr. Karlo Lueger sti-gao je u našu Opatiju i nastanio se u Tomašićevom dvorcu, gdje će ostati dulje vremena.

Njemački jezik a slavenski dijalekt u Lovrani.

Občinsko glavarstvo u Lovranu raz-pisuje načinjeći u talijanskih listovih na njenost občinskog stražara sa godišnjom plaćom od 960 K. i 50 K. godišnjih za odjeću. Od molitelja zahtjeva ono slavno glavarstvo, da znadu čitati i pisati talijanski, da pozna njemački jezik i jedan slavenski dijalekt.

Za očinu u kojoj stanuje ogromna većina Hrvata i u kojoj neima nijednog Niemeć urođenika, traže gospoda na občini poznavanje talijanskog i njemačkog jezika od budućeg obč. stražara, dočim im je dosta ako bude znao za onu većinu občinara, koji slavenski dijalekt! Bog bi ga znao koji od slavenskih dijekata misle lovranski jezikoslovci.

Počastno gradjanstvo.

Občinsko zastupstvo za Volosko-Opa-tiju podielilo je veleuč. gosp. dru. Franu Mandiću, ličeniku u Trstu, počastno gradjanstvo, u priznanje zasluga, što ih je stekao za tu občinu. Čestitamo.

Pazinski kotar:

Kako se austrijski činovnici boje hrvatskih rožčića. Iz Pazina nam piše: U jednoj hrvatskoj učionoj knjižici poštan-ke školske srednje, gdje ima bili upisan iznos slovinu, čitamo sljedeće: sedeset, cetiri sto, ečdeset, ečtrideset, ečtristo, cento, sest, zvihundret, 40 K. 100 K, 40 K, sestiso, Trenta, ečtrideset.

Na ovu oslariju, kad su već bezobrazni, opažamo, da je dotičnik mogao uložiti ovaj lični novac u Pazinsku Posušnjiku, pak nebi dobio toliko čušaka, a za svoj vlastiti novac. Tudjinci imaju pravo, da naručuju pred nosom kažu, kad smo takovi.

Kako pak poštanski činovnici razu-miju u Pazini hrvatski, nek se sudi po tome, što neznaju što je to „Beč“. Ako je koji Hrvat tamo, ubrzo mora odstupiti mjesto kakvom Talijanu, kao što ononad nas usrećuje sa dva Talijančića. Pitamo jo-kad će se ona gospodjica na brzjavu na-učiti hrvatski? Curo, preslicu u ruke!

Porečki kotar:

Iz Zrenja. Što stariji pamte u, zren-skoj župi nije bilo nikada sv. poslanstva. Upravo radi toga narod, kad mu je bilo juvjeno, da ima doći držati sveto poslan-stvo čestni otac Mihovil Gatin Isusovac, neuztrpljenjem očekivao je njegov dolazak. To je najbolje dokazao time, što je sve, što je moglo, pohrilo mu na dan dolaska dne 13. novembra t. g. u večer u susret.

Nada, koju smo u njega postavljali, nije nas prevarila, jer njegovo dobro ime

Upozorujemo naše male graditelje na taj posao. Nije Bog znaj što, ali u slaboj godini bolje i to, nego li ništa.

Prošlu subotu bila je ovđe mjeseca-sjednica, pokrajinskog školskog vieta za Istru.

Namjestnik knez Hohenlohe koji je po zakonu predsjednik, došao je iz Trsta učinim parobrodom „Pelagoza“ ovamo. Buduć mu to privi put u Poreč, pohodio je ovom zgodom biskupa i načelnika občine.

Zapovjednik „Pelagoza“ kapetan Stjepo Vučetić, čim je prispiuo u Poreč, doznao je, da je izvan školsku Sv. Nikole na plitvici nasjeo na pjesak jedan talijanski jedrenjak imenom „Grazia“ pod zapovjed R. Scarpa. Na vriji Vučetić zapita i do-bije dozvolu od namjestnika, pale opeku sa Pelagosom na pomoć. Vezao je Talijana i uknuo nekoliko puta svom silom, pa ga je liepo istegnuo i dovezao na sjegurno mjesto. Evala mu! Da nije njega, bilo bi Talijanu zlo.

Koparski kotar:

Iz Sluma. Dne 26. t. m. obdržavati će nešta podružnica „Družbe Sv. Ćirila i Metoda“ za Istru svoju 5. (petu) redovitu skupštinu u Slumu u četiri sata poslije podne, na koju se pozivaju svi članovi i gostovi. — Za odbor: Matko Finderle, predsjednik.

Buzet, 16. decembra. Kako dozna-jemo predviđa se što skorije umirovljenje dosadašnjeg odvraćnog c. k. poreznika.

Nećemo da mu predbacujemo njegovu strogost prigodom utjerivanja dužnovnih poreza, da neostane zaostatak, al pred-bacili mu moramo stakako što je zbog namela, koje porezovnici za razne, a ne samo za občinske srhe plaćati moraju, i isti razda utjeravaju, da je namele občinska uprava skrivila, te time nastojao občinsku upravu neposredno pred kme-tom očernjati, dega se ni njegov sadanji privremeni zamjenik, t. j. protustavnik (Kontrolor) nezaca, dakle udara u gusevog predstavnika. Mislimo pako da bi mnogo bolje činili, kad bi nastojali, da na ura-lovnoj tabli c. k. poreznog ureda nebudu izvešeni razni oglasi slobog namela i inih dača samo u njomačkom nego u jeziku naroda — al u tom jeziku nevi-djase još nitko jednog oglasa na toj tabli — da narod razumijeli može i zna zašto pojedine namele plaća te da nedužne ne okrivljivje. Ali žalibze znamo, da naši protivnici svako sredstvo upotrebljuju, eko se istim proti nama poslužiti mogu.

Prigodom imenovanja naslijednika od-lazećeg poreznika, nadamo se, da će nad-ležne oblasti učeti zaista u obzir okolnosti, što je ovaj sudbeni kotar napušten jedino stanovničtvom hrvatskog ili slovenskog po-riekla, a da kod ovađašnjeg c. k. poreznog ureda nema bilo nijednog činovnika pa ni poslužnika i ovrhovoditelja, koji bi jezik naroda sasmi poznavao, te naslijednikom odstupnjuće i učenovati jednu ličnost, kojoj poznavanje jezika naroda nemanjka.

To je ne samo u interesu naroda, već baš i same države, jer upravo porezni ureti imadu najveći saobraćaj sa narodom, a time se materijalnog interesa i jedne i druge stranke.

Vidjećemo ovom prigodom hoće li nad-ležne oblasti opravdanoj želji naroda — preko 21.000 žitelja — udovoljiti, jer bi baš već vrieme bilo, da tumača netrebamo, da se sa činovničtvom sporazumiti možemo.

Iz Dana — buzelski Kras — pišu nam polovicom decembra. Prošlog mjeseca posjetio je nase skromno mjestance sudbeni činovnik iz Buzeta g. dr. Dolenc — i to kako reče — da vidi i upozna jedan dio našega Krasa prije nego li otiđe na novo opredjeljeno mjesto u Kobarid.

Tim povodom sastalo se u rodoljubnoj kući našega župana i občinskog za-stupnika g. M. Sankovića četica prijatelja, koji se uz časni ručnog vina i u prija-tejškom razgovoru sjeliše i naše sirotinje, naše nade u bolju budućnost, učeće se

mladeži na hrvatskoj gimnaziji u Pazinu, za koju saobraće 16 kruna, koje su ju odpremljene na opredijeljeno mjesto. U tu svrhu podariše: g. dr. Dolenc, kano uspomenu na svoj odlazak 10 K., g. Fr. Peršić, župe-upravitelj iz Vodice 2 K., g. Ante Mladenčić, ravn. učitelj iz Vodice 2 K., g. M. Sanković 2 K., — ukupno 16 K. — Bog naplatio stotruško ga, darovanjem i našu svudu obilato nasljednika!

Iz Vodice občina Buzeš pišu nam: Kako svake godine, tako smo i ove obdržavali ovđi: blagdan sv. Martina. Poboznog naroda dohrije je amc i iz susjednih sela, kano iz Dana, Jelovice, Muna, Sluma itd., te svu prisustvovati službi božjoj i propoviedi, koju je obavio naš župe upravitelj veleć. g. Fr. Peršić uz pripomoč župe upravitelja iz Sluma veleć. g. L. Tonkovića.

Po službi božjoj sastale se nekoji prijatelji i znaci u gospodoljivoj kući g. župe-upravitelja, koji ih je ljepe po ostio, a oni mu se pokazale zahvalni, što s braće uz bok naše vredne »družbe«, pritećimo za »Djakačko podporno društvo« u Pazinu 9 kuna, koje podariše: g. M. Sanković Solcatic iz Dania 1 K., g. Lovro Tončić, nadučitelj iz Muna 1 K., g. Ante Mladenčić, ravn. učitelj iz Vodice 1 K., g. L. Tonković, župe-upravitelj iz Sluma 2 K., g. Fran Peršić, župe-upravitelj iz Vodice 2 K., g. Josip Sirotić, ravn. učitelj iz Sluma 1 K. i z. Ribarić Ivan župan iz Vodice 1 K. Novac je odasla u Pazin. Živjeli dubročinitelji naše učenje se mlađeži!

Razne primorske vesti.

Narodni biljež.

»Narodni biljež«, što ga izdaje »Družba u Trstu«, upravo se tiska, te nieli su parobrod u Dubrovniku u obisve se razpačavanjem istog započeti u teljsku grobnicu. Pokojnika žale: majka drugog polovici prosinca. Slika za taj Draga, sestra gospođa Natalija ud. Vuksan, biljež izradjena je po ideji našeg umjetnika slikara Iv. Tišova u zagrebačkom Ateliju Stanki, ova poslednja kćerka sveuč. litografskom atelieru tvrdke W. Rožanski i drug vrlo krasno i ukusno. U okviru stupova, okruženih lipovim lišćem, slike su naših slavenskih apost. sv. Ćirila i Metoda, a između njih njihov apostolski znak, stап sa dvorukim križem. Izpod slike su riječi: »Prousvjetom k slobodi i znak »2 filira. Razpačavanje tog bilježa za Hrvatsku, Slavoniju, Bosnu i Hercegovinu povjerila je družba klubu »Sv. Ćiril-Metodijski zidari« u Zagrebu, kojemu se imaju sve naručbe dostaviti. Ovaj se biljež rabi na razglednicama uz poštansku marku, na listovima kao vigneta, na računima, na izkaznicama, pozivnicama i ulaznicama na koncerte, zabave, plesove, i t. d.

Raspis natječaja.

Mjesto ravnjanjeg učitelja izpravljeno je na mješovitoj jednorazrednoj pučkoj školi u Pasiaku. Molbe valja predložiti propisanim putem u roku od 4 tjedna, početkom od 26. novembra o. g. — c. k. kot. škol. više u Volovskom.

Naknadni izbor.

Jučer je u Trstu izabran za zastupnika na carevinško vijeće neki John pl. Scaramangà, čovjek političkog usjerenja i Talijan i Austrijanac i lažliberalac. On je poričkom Grik, — Graeca fides složila se sa talijanskim političkim vjerom.

U 17 satih!

Za židovsko lažliberalnim talijanci Istru i Trstu povadaju se eto — uspješno i talijanski svećenici u gradu Trstu.

Za poslednjeg zasjedanja istarskog sabora uricalo je predsjedničko sjednici po talijanskom načinu brojenja satova: tj. na mjesto u 4 sata po podne, u 16 sati. Taj način mora da se svijda i talijanskim reformatorom u gradu Trstu. Oni su naime na blagdan Zadca i Bl. Dž. Marije u župnoj crkvi kod Jezuita objesili na crkvena vrata plakate, koji mi su običanstvu javljali, da će se vršiti popoldašnja svećanstvo »alle ore dieci-sette« (u 17 sati), po našu u 5 sati po podne.

Tko zna da li je preč. gg. od kaptola pala u oči ta novotarija mladih reformatora i dali se s tim slazu?

Veliki koncert u Zagrebu za družbu Sv. Ćirila i Metoda.

Klub »Sv. Ćirilo-Metodijskih Zidara« u Zagrebu razglasio je na gradjanstvo našeg ponosnog Zagreba proglaš, kojim pozivlje i potiče Hrvate i Hrvatice na rad i za užimanje, da svaki pojedini položi mi skroman dar za našu Istru, za našu hrabru strazu tamo, gdje joj pogibelj najveća prijeti.

Klub »Sv. Ćirilo-Metodijski zidari« odlučio je u zajednici s odborom građana i svećučilištih građana prirediti i ove sezone putoprijašnjih godina na dan 7. siječnja 1905. veliki koncerat sa plesom u svim prostorijama »Hrvatskog doma« u korist »družbe sv. Ćirila i Metoda za Istru«.

Hrvati i Hrvatice! Složimo se na obranu uz bok naše vredne »družbe«, pritećimo joj u pomoč što izdašnijim darom. Za 9 kuna, koje podariše: g. M. Sanković Solcatic iz Dania 1 K., g. Lovro Tončić, i za hrvatna dječica, koju ćete spasiti srušiti našu narodu. Sve sebi na čest a za korist dječade naše istarske braće!

Podpisani je Pavao Gugler, biskup i prior vranske, kao pokrovitelj, a zatim sledile mnogobrojni podpisi građana i svećuč. slusatelja.

Zivilni naši velezastužni »Sv. Ćirilo-Metodijski zidari«!

(†) Božo vitez Rešetar.

Brat sveučilišnog profesora dr. Milana, našega dobrog znanca, umro je prekjucer na Trstu. Samrtue ostatke pokojnikove prepsv. Ćirila i Metoda, upravo se tiska, te nieli su parobrod u Dubrovniku u obisve se razpačavanjem istog započeti u teljsku grobnicu. Pokojnika žale: majka drugog polovici prosinca. Slika za taj Draga, sestra gospođa Natalija ud. Vuksan, biljež izradjena je po ideji našeg umjetnika slikara Iv. Tišova u zagrebačkom Ateliju Stanki, ova poslednja kćerka sveuč. litografskom atelieru tvrdke W. Rožanski i drugovog savjetnika Jagića.

Obiteljska žalost.

Iz Ljubljane doznavemo, da je dne 17. o. m. velezastužnom načelniku ljubljanskog g. Ivanu Hribaru premišula ljubljena slavica majka u slepoj dobi od 80 godina. G. načelniku i njegovoj rodoljubnoj obitelji iskreno naše saučešće!

Nasljednik Koerbera.

»Conservative Correzpondenz« javlja, da se u višoj birokraciji u Beču pronesto glasovi o promjenama kod namjestništva. Handel da bi imao doći kao šef sekcije unutarnjega ministarstva, Schwartzenau, guverner Tirola, došao bi za namjestničku u Trst, dokim bi knez Hohenlohe bio određen za nešto višega, posto ga drže čovjekom budućnosti. Jedni drže da će on poći u Česku za namjestnika, a drugi tvrde, da će čekati rješenje sudbine Koerbera, pa bi postao ministrom predsjednikom.

Božićnica istarskoj braći.

Po ovoj naslovom donaša rječki »Novi List« od jedne rječke Hrvatske slijedi poziv, koga neka dobro pročitaju i ozvotvore svi Hrvati i Hrvatice. Domoljubi! Iznašam predlog, da darujemo našoj istarskoj braći koju tisuću kruna, kao božićnici — a bez filira žrtve! Odrecimo se svih, koji hrvatski osjećamo, ove godine božićnih razglednica, a mjesto takovih priljevimo na prostu dopisnicu nekoliko »narodnih biljež« za »družbu sv. Ćirila i Metoda«. Na istoj ćemo dopisnicu uz iskrenu čestitku rodu i prijateljima doprijeti luči hrvatske prosvjetne u kraju, koji nam zapadni susjedi otuditi nastoje.

Rječka Hrvatica.

Car i kralj Franjo Josip Meneliku. — N. Fr. Pressejavlja, da će ratni brod »Panthers« pristati u Gibuti, te će zapovednik Höhnel poći abisinskom caru Meneliku, da mu predar našega cara i kralja i to mnoštvo modernog oružja, koje će ponjeti jedan trgovacki parobrod.

Konačno uredjenje »Ricmanjskog pitanja!«

Tršćanskoj »Edinstvo« piši iz Ricmania, da su konačno oblasti odlučile temeljito i na sve običe zadovoljstvo rješiti nesretno »Ricmanjsko pitanje«, tim, što kane tamo namjestiti oružničku postaju. Ako je tomu tako, onda se klanjam do crne zemlje u mudrosti i obziru ovi one gg. predstojnika rečenih oblasti, koje su došle na tu užvišen u misao.

Ako u istinu misle, da će pomoći oružničke postaje rješiti ono pitanje, tada bi morali poslati tamo jednu pukovniju vojnika, jer bi posao isao brže i uspješnije!

Hrvati! Učimo se od Talijana!

I drugom smo zgodom rekli, da se dobre stvari nevalja sramiti naučiti i od neprijatelja. Takvu jednu eto dana: Talijani imaju velikih rodoljuba, koji ne misle samo za svoju trbušnu, nego rade i za dobro bližnjeg i za slavu svojega jezika i domovine. Tako imaju i mnoga društva u pomoći raznim namjerama. Njihov parlament stvorio je zakon, da se može učiniti društvo od raznih banka i privatnih ljudi, koji će sakupiti velike kapitale pak izdavati kao neku loteriju, a dobitak će poći u »Narodnu blagajnu za nevolje i starost i za družbu Dante Alighieri«, to jest za ono društvo, koje pomaže talijanskomu jeziku izvan međa kraljevine, dakle koje, na primjer, društvo i kod nas u Istri, da nas brže potalijane, može dati ponoć za kakovu talijansku školu. Dne 18. decembra bila je u Rimu, u palači talijanske banke, osnovateljna skupština one »zajmovne zadruge«. Predsjedao je predsjednik višeg vječna talijanske Banke, a nazočnih je bilo desetlanih od raznih drugih banaka, te od sedam štendionica i od četiri osjegurna društva, pak od raznih pučkih banaka i manjih zadruga. Štendionica lombardijskih krajeva, što ima sjedište u Milatu, već je prije bila odlučila u to novo društvo 550.000 lira, kojima će kupiti 2750 zadužnica. Čim se po porazici, početi će talijanska banka djevelovati za sponzori društvo, t. j. uvesti loteriju i isplaćivati zgoditke.

Eto, kako se radi, gdje je rodoljubija i poštovnost. A naših ljudi ima, koji sjede na evcikama i samo predu kao stari mački, da jim tkogod ništa nepremete i... za hrvatiju Bogu, kako su glupo zadovoljni, a narod oko njih iz kojega su potekli, neka pogiba od nevolje i od neznanja!

Ribarska zadružna u Crkvenici, Iz Crkvenice javljaju hrvatskim listovom, da kone domaći ribari ustrojiti ribarsku zadružnu po uzoru naših »Reisisenovih« posnjičnica i štedionica. Osnovateljni odbor moli braću u Dalmaciji i u Istri ako gođe postoji takova zadružna, da im se pošalje jedan primjerak pravila. (Koliko nam je poznato ne ima u Istri nijedne takve naše zadruge. Op. Ured.)

La liturgia glagolito romana. Pre mila smo svezak za septembar-oktobar rimske »Rassegna Giuridica Ecclesiastica« koja je počela priobličavati najavljenu juč razpravu o našoj glagoljici pod naslovom: »La liturgia glagolito-romana, nella sua origine e nel suo svolgimento storico-Giuridico«. (Glagoljitsko-rimski liturgija u njezinom postanku i u njezinom povijestničko-pravnom razvoju.) »Così sia liturgia glagolito-romana, e qual sia oggetto del presente studio«. (Što je glagoljitsko-rimski liturgija i koji je predmet ovoj razpravi.) Ova je svezka od 127 stranica velikog formata, a brošura sadržaje mnogo povijesno pravnog crkvenog gradiva. Svezku ta stoji 1 liru 25 cent.

Proti Šrenju filoksera. Pošto se je pojavila filoksera u vinogradima obične Roč, zabranila je politička oblast u Kopru izvoz trsja, stabala ili dijelova stabala i svakog drugog predmeta iz one običine, kojim bi se moglo prevesti filokseru iz jednoga na drugo mjesto.

Iz državnog proračuna eesto i vodogradnje u Istri. U proračunu državnom za god. 1905., što ga je ministar financa parlamente predložio dne 17. novembra o. g. nalazimo slijedeće izvose, koji će biti u Istri potrošeni

1. Za popravak državnih ureda u Puli	K 4.000
2. Za uredjenje ceste, koja vodi iz Dekana u sv. Anton i za jedan most na potoku Martežin (koparski kotor)	3.000
3. Za gradnju ceste Cres-Losinj prvi obrok	16.800
4. Za cestu sv. Ivan od Sterne-Montrijl-Karojba prvi obrok	10.000
5. Za cestu Klana-Paka četvrti obrok	2.000
6. Za cestu Barban-Labin šesti obrok	20.000
7. Za dve boje u Trgetu u kanalu Raše	5.000
8. Za obranu luke u Poreču treći obrok	10.000
9. Za produljenje mula u Miljah peti obrok	10.000
10. Za gradnju luke u Lovranu zadnji obrok	17.000

Hrv. obri.-rad. pjevačko društvo »Nada« u Budimpešti, javlja nam da je prenijelo svoje prostorije u »József-Körút 75 (Böhm-wendeglö).

Razni prinosi :

Družbi sv. Ćirila i Metoda za Istru poslaše preko naše uprave:

Josip i Emma Stanger iz Lovrana za počastiti uspomeni pok. Marije udove Barbolomei Molit, d' oro 10 kruna; Matija Dubrović, kapelan Buzet, sabrano u veselem društvu u Cernici 5 kruna; Dr. Dinko Vitezic, Krk u ime oprosta od čestitanja 5 kruna.

Ukupno današ K 20—
Na račun ove god. izkazano 1347.89
Sveukupno K 1367.89

Družbi sv. Ćirila i Metoda za Istru izrađeno je prof. Vjekoslav Spinelli salarin u Beču kod četvrtičnoga stola dne 10. decembra t. g. kruna 6 a kod p. n. god. Barkovića dne 11. decembra t. g. kruna 50 — ukupno kruna 56.

Djakačkom prip. društu u Pazinu preko naše uprave: Dr. Dinko Vitezic u ime oprosta od čestitanja K 5.

Ukupno današ K 5—
Na račun ove god. izkazanih 967.55
Sveukupno K 972.55

Za Bratovčinu hrv. ljudi u Istri pripošla našoj upravi:

Dr. Dinko Vitezic Krk u ime oprosta od čestitanja K 5.—

Ukupno današ K 5—
Na račun ove g. izkazanih 94—
Sveukupno K 90—

Dobre ruke dao je prof. Vjekoslav Spinelić:

Bratovčini hrv. ljudi u Istri u Kaslu K 50

Družbi Sv. Ćirila i Metoda za Istru , 50

Djakačkom podpornom društvu u Pazinu , 50

Svoji k svojim!

Skladište pokućstva

goričko-solkanske

STOLARSKE ZADRUGE

(prije Antua Cerniga)

TRST

Via di Piazza vecchia 1, polak crkve Sv. Petra

Tvornica sa strojnevinom obratom.

Pokućstvo izradjuje se samo u peći izsušenim drvom.

Konkurenčija izključena. — Za solitnost se javiti.

Prodaje se takodjer uz mjesecnu odplatu.

Zastupstvo u Trstu, Splitu i Aleksandrij.

Ilustrirani cienici se šalju na zabiljež.

POZOR!

BOLESTNOME ZDRAVLJE: SLABOME JAKOSTI!

PAKRAČKE KAPLJICE I SLAVONSKA BILJEVINA su danas najboljihabljenja dva pakljačka, posto ta dva pakljačka sigurno djeluju sa najboljim uspjehom, prokriće si put na sve strane svijeta.

PAKRAČKE KAPLJICE

djeluju izvrsno kod svih bolesti želudečeg crijeva — odstranjuju grčeve i bol želule, gone vjetrove i čiste krv — posljednju prolaznu, tijesne male i velike pljete, odstranjuju groznicu i sve druge bolesti od ljeve dolnjice. Ljijeća sve bolesti jetra i sluzeni. Najbolje sredstvo proti bolesti maternice i madrini — s toga neslužni manjak u njojnoj gradjanici koj ni seljakov kuc.

Neka svatko naruci i adresira:

PETAR JURIŠIĆ ljekarnik
PAKRAC br. 207. (Slavonija.)

Cijena je slijedeća i to franko na svaku poštu su:
12 boćica (1 dućen) K 5— 36 (3 dućeta) K 1240
21 boćica (2) .. 860 43 (4) .. 16—
60 enovića (5 dućeta) K 18—
Manje od 12 boćica se ne šalje.

SLAVONSKA BILJEVINA radi se upravo sjajnim najboljim uspijehom proti najstarijem kašlu, prsnobolji, promklosti, hrapavosti u grlu, teškom disaju, astmi, prohlađuju, kataru, odstranjuje guste sline, te djeluju izvrsno kod svih ma i najstarijih prsnih i plešnih bolesti.

Cijena je slijedeća i to franko postavljena na svaku poštu:
2 originalne boće K 340 4 originalne boće K 580
6 originalnih boća K 820
Manje od 2 boće se ne šalje.

Novac se šalje unaprijed ili pouzećem.

Molim dakle narucićti samo izravno od mene pod adresom

PETAR JURIŠIĆ ljekarnik
PAKRAC (Slavonija).

Istarska Posuđilnica u Puli

Prima zadugare, koji uplaćuju zadružnički dio jedan ili više po krunu 20.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član istoga 4%, kamočno čisto bez ikakvog odbitka.

Vraća na štednju uložene iznose do 100 K bez predhodnog odkaza, iznose do 400 K uz otkaz od 8 dana, iznose do 1000 K uz otkaz od 14 dana a tako i veće iznose ako se nije kod uloženja suglasno ustanovio veći ili manji rok za otkaz.

Zajmove (posude) daje samo zadrugarem, i to na hipoteku ili na imenice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati svaki dan od 9—12 sati pr. i 3—7 sati po podne; u nedjelju i blagdane osim julija i augusta mjeseca od 9—12 prije pochine.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se u Vla Gluška br. 5, prizemno, gdje se dobivaju pobliže informacije. Ravnateljstvo.

Visokom kr. zem. vladom proglašena likovitom vodom rudnicom.

APATOVACKA KISELICA

naravna alkalično-muriatična-litinska kiselica, vrlo bogata ugljijnom kiselinom i izvrstno i poput kristala čisto stolno piće.

Glasoviti lečenici ankoriti prepisuju ovu kiselicu s najboljim uspijehom kod svih bolesti provabavaju organa i grkljana proti alzozima i renum, kod želudčnog, plućnog, grličnog i svih drugih katarata, proti hemeroidima (zlatnoj žili), kod boli bušnjaka, mijehura, kamence, žičarne bolesti, zrnatih i natektičkih jetara, žgaravice i mnogih drugih bolesti. Profušano izvrstno i senadkrljivo sredstvo kod spolnih i mnogih drugih ženskih bolesti.

Analizirane ju prof. dr. E. Ludwig, c. kr. dvorski savjetnik i kr. prof. dr. S. Bošnjaković.

Nagradijena na mnogim velikim strukovnim izložbama sa 15 zlatnih medalja.

„Upraviteljstvo vrele Apatovacke kiselice“

ZAGREB, Illic broj 17.

Dobiva se u svim ljekarnama, igrovinama mirodija, restauracijama i gostionama.

Svoj k svomu!

Niže podpisani obznanjujem sve svoje p. n. gospodu mušterije, da su prisjepele sve vrste tkanina za jesen i zimu za gradjanska odicila, kao i za velč, gg. svećenike, kao talare, reverende, ogrtice (Überzilber), salonska odicila od raznovrsne crne tkanine najbolje vrsti.

Da svim zahtjevima p. n. mušterija zadovoljiti uzmognem, nabavam sam na raspolažanje uzorke najfinijih inozemnih kao i tuzemnih tkanina, kao i jurnale I. švedske pomoćne akademije. Mojim neumornim trudom postigao sam lepou svjedočbu p. n. gg. mušterija, da im ne treba posluživati se kod kojekakvih agenata, pošto ja nabavljam izravno sve što odgovara najukupnijim zahtjevima krojačkoga obrta.

Preporučam ujedno govorib odicila, havelaka i ulstra koje držim vazda u zalihi.

Ocene umjerene bez bojazni utakmice.
Naručbe na obročna odplaćivanja uz potpunu jamčinu izvršavaju se točno i solidno.

Nadajući se održiva p. n. gg. mušterija

Marko Zović
krojački obrtnik u Pazinu.

Pčelno - voštene svieće

po kilog. K 4·90, u svakoj težini i duljini, iz pravoga, gatantano pčelnoga voska.

Uzraslo svjeće iz gori imenovanog vaska, ukrašeno u rolefu sa zlatom, učenim crtežem itd. kg. po K 8—
svjeće za božićno drvo u C bojai .. 3—
Uzraslo s odjepljivim delicama .. 6—
Tanjuri lagrimi, mlinčini .. 240—
granice .. 2—
Svjeće za pogreb po vrlo nizkoj ceni. — Za prav. čistu vosak jamčim sa 2000 kruna. — Islo tako red pilomac (stolni) i u zvadni, uz vrlo niske cene.

Preporučam so pročestnom svećenstvu, p. n. običnoj načinjenju,

J. KOPAČ, voćarac u Gorici.

V. Despalatović

soboslikar za Istru

Via Circosvaldatone 61. Via Circosvaldatone 61.

Preporuča se za shikanje palaća, villa, kazališta, erkvil te u njome oltare, božje grobove, popravlja kipove svetaca.

Radnja je trajna.

Veliki katalog ukušnih uzoraka za crkve i palace daje na uvid.

Ciene su umjerene.

NA ZNANJE gg. TRGOVCIMA!

Podpisani im na prodaju 60 hektolitara vina terana prvoga reda i nešto bijelog iz vlastitih vinograda. Moje vino je nagrađeno diplomom god. 1901. od Gospodarske Zadruge u Pazinu.

Koži želi nabaviti tog vina, neka pošeti podpisana, te će se pogoditi za cenu.

Nastav:

Jakov Modrušan

Paladnjaci, pošta Žminj (Istra).

**Kava postaje
vanredno tečna
pridodate-li joj
Vydrouvu
žitnu kavu!**

5 kg. franko poštom 4 K 50 f.
Uzorak na zahtjev besplatno.

„SIJELO“
za zabavu i pouku = badava.

VYDROVA TVORNICA ŽITNE KAVE U PRAGU-VIII.